

KORENINE SLOVENSKEGA NARODA
ORIGIN OF THE SLOVENIANS
www.korenine.si

*Prezgodaj sta nas zapustila
dr. Jožko Šavli in
Leopold Verbovšek
plodovita zapisovalca slovenskih korenin.*

*To the memory of
dr. Jožko Šavli and
Leopold Verbovšek
prolific writers of Slovene roots.*

KORENINE SLOVENSKEGA NARODA
ORIGIN OF THE SLOVENIANS

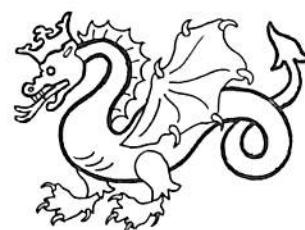
ZBORNIK

devete mednarodne konference
IZVOR EVROPEJCEV

PROCEEDINGS

of the Ninth International Topical Conference
ORIGIN OF EUROPEANS

Ljubljana, 3. junija 2011
Ljubljana, June 3rd 2011

ZALOŽNIŠTVO JUTRO

REFLECTION

Modern technical science rapidly develops in both quantity and quality, only social sciences lag far behind, overloaded with mainstream stereotypes of imperialistic and libertine 19th since they are not based on data and proofs.

Historian and historical linguists keep repeating imperialistic fictions of English, German, French and Italian 19th century and suppressing the truth and keep on spreading lies that focus mainly on the late arrival of Slavic peoples.

Particularly Slovenes and Slovaks are disadvantaged as some historians deny their historical statehood, what is essentially contrary to linguistic and historical evidence. These nations, together with Lusatia's Sorbs, Kashubians and Slovenian minorities beyond the boundary are the only remainder of the original settlement of peaceful agricultural nations in Central Europe.

The twentieth anniversary of independent statehood of Slovenia has encouraged the intellectuals to urge that the national independence has not been accompanied by an internal national liberation yet. The reason lies in the constant incitement of national division, which is a major impediment to true illumination of Slovenian independency, the truth of semi passed communist regime and to redress the violations caused by the communist revolution and the subsequent communist regime.

But only a few individuals pointed out the need for internal release, for which is necessary to give Slovenes and to the state of Slovenia the very place in the United Europe, which historically belongs to it. The very Slovenians have laid down the base for European economy and culture by the ancient development of agriculture, livestock and crafts, with women equality and public decision in *veča* - gathering they have created also the cornerstone of modern democracy.

In the past, our scientists have served various non-Slovenian centers of power in more or less servile attitude, which is to some extent understandable. The independence of the state of Slovenian should terminate the existing servitude. Moreover, they shall create projects and circles of young researchers to cope with the current situation, and to overhaul all the previous work.

About the need for such clear up spoke just a few archaeologists, whilst humanities such needs neither detected nor recognized at all. The very historians and linguists have highly served to foreign centers and in it looks like they were acting as their own, since the state independence has made the request for overhaul the past, but they rejected the call, what is in contrary to basic science.

Obviously, the politics should require such verification and propose projects of Slovenian history, bringing together young and unencumbered researchers in order to overhaul the existing historical and linguistic arguments and to separate opinions and theories from analysis and evidence, which will enforce the truth instead of lies.

Kazalo Contents

Eric Tomas de Saint-Maur PRASTARA VINEDSKA-SLOVENSKA NARODNA IN DRŽAVNA ZNAMENJA	9
Anton Perdih LINGUISTIC ANALYSIS BASED ON THE FREQUENCY OF SOUND PAIRS AND TRIPLETS	27
Vinko Vodopivec JEZIKOVNE PRIMERJAVE ČRK, DVOJČKOV IN TROJČKOV	49
Giancarlo Tomezzoli, Joseph Kreutz THE LINGUISTIC POSITION OF THE TOCHARIAN	67
Vinko Vodopivec ZBIR MESAPSKIH NAPISOV, DELITEV, PREVOD IN SLOVAR	87
Vinko Vodopivec SISTEM RAZBIRANJA STARIH NAPISOV	131
Marjan Ivan Moškon SLOVENI	151
Vinko Vodopivec PRIMERJAVA OBRAVNAV NOVILARA STELE	159
Vinko Vodopivec PRIMERJAVA RAZUMEVANJ MESAPSKIH NAPISOV	179
Eric Tomas de Saint-Maur PREDSTAVITEV KNJIGICE THOMASA JARITZA	193
Marjan Ivan Moškon O JEZIKU STAROSELCEV	209
Pavel Serafimov, Giancarlo Tomezzoli EVIDENCE FOR EARLY SLAVIC PRESENCE IN MINOAN CRETE	219

Eric Tomas de Saint-Maur

PRASTARA VINEDSKA-SLOVENSKA NARODNA IN DRŽAVNA ZNAMENJA

Abstract

THE PRISTINE VINEDIC-SLOVENIAN NATIONAL AND STATE SIGNS

On the cover we have the typical Slovenian symbolic sign of our democratic system – Prince's stone, on which the Duke of Carinthia and previously prince of Carinthia were enthroned, the other distinctive national and country symbol for Slovenes – two foot dragon now intervene in much older times in that our mythology is not enough known. About Vinedi, Veneti an unbiased research is missing, because everything maintained is carefully selected, mostly biased or distorted. Our language roots are ancient; our culture is the foundation of European culture, because our ancestors as a peaceful agricultural nation inhabited Central Europe, who appropriates our history today. Even our ancient national symbols such as bars and Venetic dragon bear witness to our ancient and glorious past. Every nation lives from the past to the future and the Slovenians will have a future only with knowledge of our cultural, democratic, linguistic and historical roots that are rich demonstrated but »scientifically«, politically and medially concealed.

Presented dragon on the cover of the Danish kingdom from the coat of arms shows Vined's Kingdom as equal to Danish, Goth and Swedish counterparts and additionally again in Swedish coat of arms so called Tre kronor. These are our undeniable roots demonstrated with many geographical names, understandable in Slovenian language, which are abundantly found throughout Central Europe.

Uvod

Na naslovnici imamo značilno simbolno znamenje naše slovenske demokratične ureditve – knežji kamen, na katerem so ustoličevali koroškega vojvodo in še preje karantanskega kneza, z drugim za Slovence značilnim simbolom pa sedaj posegamo v precej starejše čase, ki glede našega bajeslova še niso opredeljivi.

Imamo čvrste dokaze o naših slovenskih narodnih in jezikovnih koreninah v tlopisnih imenih, kot so jih poimenovali staroselci okoli 8. tisočletja pred sedanostjo, ko se je srednja Evropa sproščala izpod ledu. Prav ta imena, ki so razumljiva v slovenskem jeziku in večinoma opisujejo stvarne značilnosti poimenovane zemljepisne danosti, so posejana po vsej srednji Evropi.

To velja tudi za jugovzhodno Evropo in to tudi pred 10 tisočletjem pred sedanostjo, saj so bili tu ugodni pogoji že med zadnjo ledeno dobo in so naši jezikovni predniki kot miroljubna poljedelska ljudstva obvladovala ta del Evrope in s poljedelstvom, živinorejo in obrtništvom postavljala temelje evropske kulture.

Anton Perdih

LINGUISTIC ANALYSIS BASED ON THE FREQUENCY OF SOUND PAIRS AND TRIPLETS

Povzetek

JEZIKOVNE ANALIZE NA OSNOVI POGOSTOSTI GLASOV, DVOJČKOV IN TROJČKOV GLASOV

Na podlagi analize pogostosti glasov v 17 jezikih so ugotovljene meje, nad katerimi je velikost baze podatkov dovolj velika, da njena velikost ne vpliva več bistveno na rezultate izvedene iz pogostosti glasov, njihovih parov in trojčkov. Te meje so: več kot 700 posameznih glasov; več kot 8.000 parov glasov; več kot 30.000 trojčkov glasov.

Kriteriju za posamezne glasove ustrezajo vse uporabljene baze podatkov. Kriteriju za pare glasov ne ustrezajo baze podatkov za oskijski, starofrigijski, retijski in venetski jezik. Kriteriju za trojčke glasov ne ustrezajo tu uporabljene baze podatkov za etruščanski, hetitski, luvijski, mikenski, oskijski, starofrigijski, retijski, staroslovenski, umbrijski in venetski jezik. Zato so pri teh jezikih uporabni predvsem rezultati na podlagi pogostosti posameznih glasov. Selektivnost pristopa pa narašča v smeri: posamezni glasovi < pari glasov < trojčki glasov.

Na podlagi analize pogostosti glasov se kaže, da mikenska pisava Linear B in morebiti tudi luvijска pisava še nista dovolj dobro razvozlani in da bi bilo dobro pri njunem razvozljavanju upoštevati tudi slovanske pare glasov tipa soglasnik-soglasnik ter trojčke glasov tipa soglasnik-soglasnik-samoglasnik in soglasnik-soglasnik-soglasnik.

Introduction

Linguistic distance is a means to demonstrate the degree of similarity resp. dissimilarity of the languages in question. In principle, several language characteristics can be used for this purpose. For the comparison of some ancient languages with modern ones, only sound frequencies can be used since some ancient languages are known from a relatively small number of inscriptions, which are mostly short, broken or incomplete, making the composition of an extended and comprehensive linguistic Corpus difficult. In addition, a number of groups of inscriptions are written *in continuo*, i.e. without separation in words, and do not give any suitable clue about toponyms, verbs, and frequently used words that could be used for computational comparisons between these old languages and other better known languages.

For this reason, the average sum of absolute values of frequency differences based on few sets of data and on data for single sounds only was used [1, 2], resp. the normalized PCA [3]. Later on [4], the usefulness of six methods for estimating the linguistic distances

4. A. Perdih, *Comparison of some methods of estimation of linguistic distances*, Zbornik osme mednarodne konference Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2010, 78-86.
5. R. F. Boyer, *Concepts in biochemistry*, 3rd ed., J. Wiley & Sons, Hoboken 2006.
6. M. Bor, J. Šavli, I. Tomažič, *Veneti naši davní predniki*, Editiones Veneti, Vienna: German Ed. 1988, Slovene Ed. 1989, Italian Ed. 1991, English Ed. (*Veneti. First Builders of European Community*) 1996, Russian Ed. Part I 2002.
7. M. Bor, *Etruščani in Veneti* (Tomažič I., Ed.), Editiones Veneti, Wien 1995; Russian Ed.: M. Bor, I. Tomažič, *Veneti i Etruski*, Aleteiya, Sankt-Peterburg 2008.
8. J. Younger, *Linear A & B Grids*, 2005-2010, <http://people.ku.edu/~jyoung/LinearA/ABgrids.html>.
9. E. Doblhofer, *Voices in stone*, Paladin, London 1973, 259-260.

Abstract

Based on the analysis of sound frequency in 17 languages there are found the limits above which the size of the database is sufficiently large, so that its size does not influence the results any more. These limits are: more than 700 single sounds, more than 8000 sound pairs, more than 30.000 sound triplets.

The criterion for single sounds fulfill all the used databases. The criterion for sound pairs is not fulfilled in the database of Old Phrygian, Oscan, Rhaetic and Venetic. The criterion for sound triplets is not fulfilled in the database of several additional languages. For this reason, there are of use first of all the results based on the frequency of single sounds. The selectivity of the approach, however, increases in direction single sounds < sound pairs < sound triplets.

Luvian and Mycenaean appeared to be outliers, having more vowels than the other tested languages, which may be the consequence of not having recognized several sound triplets of the type consonant-consonant-vowel or even consonant-consonant-consonant during their decipherment. Slavic sound groups of this type may be the remedy in this case.

Vinko Vodopivec

JEZIKOVNE PRIMERJAVE ČRK, DVOJČKOV IN TROJČKOV

Abstract

LINGUISTIC COMPARISONS OF LETTERS, PAIRS AND TRIPLETS

Comparisons of frequency of letters and their pairs and triplets give different results and for suitable choice of language of understanding of ancient inscriptions these differences are evaluated. Many comparisons about extent of single groups of languages and average of words, which are characteristic for single languages and their dialects, are done.

Analysis show suitable correlation between literary languages and dialects only by letters. Essentially differences appear by comparisons at pairs and triplets which are caused by different extent and dialectical shapes and especially by different length of words which are basic characteristic of single languages and dialects.

Comparisons of letters give badly arranged results, while different mutations mostly present in groups of voices with similar pronunciations, especially in dialects, are present. We distinguish vocals and consonants which are divided to voiced and non-voiced, which are divided to voiced and non-voiced consonants. The best correlations give pondered comparisons of joint groups of vocals, voiced and non-voiced consonants or only by vocals and consonants. Such comparisons are especially suitable for narrow choices of language of understanding.

Uvod

Pri razbiranju starih napisov so nujne analize pogostosti črkovnih, zlogovnih ali slikovnih znakov, oziroma njihovih glasov ali pomenov. Analize črkovnih znakov oziroma njihovih glasov lahko že pokažejo določene značilnosti jezika obravnavanih napisov in s tem nakažejo širšo izbira jezika razumevanja [1-4].

Ustrezna izbira jezika razumevanja je bistvenega pomena, saj ob napačni izbiri razumevanje ni možno, lahko pa vodi v stranpoti, ki ne dajejo pravih zaključkov, lahko pa služi tudi za zavestno prikrivanje pravega razumevanja iz različnih oblastnih, kariernih ali drugih osebnih ali službenih razlogov [5-6].

Dosedanje raziskave so pokazale ustreznost primerjav uporabe pogostosti črk med posameznimi sedanjimi in starimi jeziki, medtem ko primerjave dvojčkov in trojčkov kažejo precej drugačne rezultate. Očitno je treba poiskati vzroke v obsegih primerjanih jezikovnih skupin, njihovi knjižnosti ali narečnosti ter v povprečnih dolzinah besed, ki so pomembne značilnosti vsakega jezika in narečja [7].

35. V. P. Nikčević, *Kritika monogenetskoga etničkoga jezičkoga pristupa, Fran Ramovš kao mladogramatičar*, Zbornik mednarodnega posveta Sledovi evropske preteklosti, Jutro, Ljubljana, 2004, 31.
36. C. Bačar, in drugi, *Slovenčina – jezik na maturi: za slovenčino – jezik v četrtem letniku gimnazijskih programov: zbirka nalog za ponovitev jezikovne snovi*, Ljubljana, Mladinska knjiga, 2004, 90-92.
37. M. Silvestri, G. Tomezzoli, *Linguistic Computational Analysis to measure the distances between ancient Venetic, Latin and Slovenian Languages*, Proceedings of the Third International Topical Conference, Ancient Settlers of Europe, Jutro, Ljubljana 2005, 77-85, http://www.korenine.si/zborniki/zbornik05/tomezzoli_venslolat.htm.
38. M. Silvestri, G. Tomezzoli, *Linguistic distances between Rhaetian, Venetic, Latin and Slovenian languages, Jezikovne razdalje med retijskim, venetskim, latinskim in slovenskim jezikom*, Zbornik pete mednarodne konference Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2007, 184–190.

Povzetek

Jezikovne primerjave pogostosti posameznih črk, njihovih dvojčkov in trojčkov dajejo različne rezultate in za ustrezeno izbiro jezika razumevanja starih napisov so te razlike ovrednotene. Izvršene so primerjave glede na obsege posameznih skupin jezikov in glede na povprečne dolžine besed, ki so značilnost posameznih jezikov in njihovih narečij.

Analize kažejo ustreznost primerjav normiranih jezikov z narečnimi jeziki le pri uporabi črk. Bistvena odstopanja pa so pri primerjavah normiranih jezikov z narečnimi jeziki pri dvojčkih in trojčkih. Ta odstopanja so poleg različnih obsegov in raznovrstnih narečnih oblik predvsem zaradi različnih povprečnih dolžin besed, ki so značilnost posameznih jezikov in narečij.

Primerjave posameznih črk dajejo nepregledne rezultate, saj so predvsem v narečjih prisotni številni preglasi, ki so najpogosteji v skupinah posameznih črk glede na njihovo izgovorjanje. Ločimo samoglasnike in soglasnike, ki se dele na zvočnike in nezvočnike, ki se dele na zveneče in nezveneče soglasnike. Najbolj povedne so utežene primerjave združenih skupin: samoglasnikov, zvočnikov in nezvočnikov ali le soglasnikov in samoglasnikov. Ti primerjavi sta posebno primerni za ožji izbor ustreznega jezika razumevanja.

Giancarlo Tomezzoli, Joseph Kreutz

THE LINGUISTIC POSITION OF THE TOCHARIAN

Povzetek

JEZIKOVNI POLOŽAJ TOHARCEV

Študije toharščine so se pričele koncem 19. stoletja, ko so bila arheološka raziskovanja Kitajskega Turkestana ali Xinjiang-a predstavljena na 12. mednarodnem kongresu orientalistov v Rimu (1899) in so jih postopno nadaljevali Rusi (I – V, 1899 – 1915), Britanci (I – III, 1900 – 1916), Japonci (I – III, 1902 – 1909), Nemci (I – IV, 1902 – 1914) in Francozi (I, 1906 – 1909). Toharski dokumenti so shranjeni v navedenih državah in iz njih sta spoznani dve različici: vzhodna toharščina ali toharščina A (TocA) in zahoda toharščina ali toharščina B (TocB). TocA in TocB sta bila spoznana kot Indo-Europska jezika tipa Kentum.

TocA ali tudi turfanščina, se je govorila v območju Turfana in najdbe so pretežno verske narave. TocB ali tudi Kučanščina se je govorila do 9. stoletja po Kr. v območju Kuha. Napisi v TocB so iz verskega, trgovskega in vsakodnevnega življenja. Napisi TocA in TocB so omogočili hipotezo, da so v tisočletju pr. Kr. v Kitajskem Turkestalu govorili Proto-Toharščino. Kasnejša raziskovanje dobro ohranjenih mumij (1800 BC) v Tarimskem bazenu, ki imajo kavkaške značilnosti, pa so dale hipotezo, da pripadajo Toharcem.

Vektorska analiza v glasovnostatističnem prostoru, razvita v tem prispevku, kaže, da imata TocA in TocB ureditev in razvoj verjetno neodvisno od drugih jezikov, opazne pa so skupne značilnosti med TocA, TocB in slovenčino, venetčino, kakor verjetno tudi z drugimi, tukaj ne upoštevanimi slovanskimi jeziki, pa tudi z oskijščino in latinščino. Za potrditev te hipoteze in boljši vektorski test v bodočnosti predvidevamo primerjavo več slovanskih, keltskih in uralsko-altajskih jezikov.

Introduction

The period between the end of the 19th and the beginning of the 20th century was particularly fruitful for archaeological discoveries in the Chinese Turkestan or Xinjiang [1] (cf. Fig. 1). It is at the beginning of this period the first discoveries of ancient cultures remains, of the underground canal system of the Turfan oasis, of the Bower's manuscript – the oldest known Sanskrit manuscript, of desiccated bodies and of the first Tocharian manuscripts. The archaeological discoveries in the Xinjiang or Tarim Basin were presented at the 12th International Congress of Orientalists in Rome on 1899 through the interventions of Hoernele, Klementz, Radloff and Sénart. This Congress can be considered the starting point of systematic cultural studies and further explorations of the Xinjiang.

35. V. P. Nikčević. *Kritika monogenetskoga etničkoga jezičkoga pristupa, Fran Ramovš kao mladogramatičar*, Zbornik mednarodnega posveta Sledovi evropske preteklosti, Jutro, Ljubljana, 2004, 31.
36. C. Bačar, in drugi, *Slovenčina – jezik na maturi: za slovenčino – jezik v četrtem letniku gimnazijskih programov: zbirka nalog za ponovitev jezikovne snovi*, Ljubljana, Mladinska knjiga, 2004, 90-92.
37. M. Silvestri, G. Tomezzoli, *Linguistic Computational Analysis to measure the distances between ancient Venetic, Latin and Slovenian Languages*, Proceedings of the Third International Topical Conference, Ancient Settlers of Europe, Jutro, Ljubljana 2005, 77-85, http://www.korenine.si/zborniki/zbornik05/tomezzoli_venslolat.htm.
38. M. Silvestri, G. Tomezzoli, *Linguistic distances between Rhaetian, Venetic, Latin and Slovenian languages, Jezikovne razdalje med retijskim, venetskim, latinskim in slovenskim jezikom*, Zbornik pete mednarodne konference Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2007, 184–190.

Povzetek

Jezikovne primerjave pogostosti posameznih črk, njihovih dvojčkov in trojčkov dajejo različne rezultate in za ustrezeno izbiro jezika razumevanja starih napisov so te razlike ovrednotene. Izvršene so primerjave glede na obsege posameznih skupin jezikov in glede na povprečne dolžine besed, ki so značilnost posameznih jezikov in njihovih narečij.

Analize kažejo ustreznost primerjav normiranih jezikov z narečnimi jeziki le pri uporabi črk. Bistvena odstopanja pa so pri primerjavah normiranih jezikov z narečnimi jeziki pri dvojčkih in trojčkih. Ta odstopanja so poleg različnih obsegov in raznovrstnih narečnih oblik predvsem zaradi različnih povprečnih dolžin besed, ki so značilnost posameznih jezikov in narečij.

Primerjave posameznih črk dajejo nepregledne rezultate, saj so predvsem v narečjih prisotni številni preglasi, ki so najpogosteji v skupinah posameznih črk glede na njihovo izgovorjavo. Ločimo samoglasnike in soglasnike, ki se dele na zvočnike in nezvočnike, ki se dele na zvence in nezvence soglasnike. Najbolj povedne so utežene primerjave združenih skupin: samoglasnikov, zvočnikov in nezvočnikov ali le soglasnikov in samoglasnikov. Ti primerjavi sta posebno primerni za ožji izbor ustreznega jezika razumevanja.

Giancarlo Tomezzoli, Joseph Kreutz

THE LINGUISTIC POSITION OF THE TOCHARIAN

Povzetek

JEZIKOVNI POLOŽAJ TOHARCEV

Študije toharščine so se pričele koncem 19. stoletja, ko so bila arheološka raziskovanja Kitajskega Turkestana ali Xinjiang-a predstavljena na 12. mednarodnem kongresu orientalistov v Rimu (1899) in so jih postopno nadaljevali Rusi (I – V, 1899 – 1915), Britanci (I – III, 1900 – 1916), Japonci (I – III, 1902 – 1909), Nemci (I – IV, 1902 – 1914) in Francozi (I, 1906 – 1909). Toharski dokumenti so shranjeni v navedenih državah in iz njih sta spoznani dve različici: vzhodna toharščina ali toharščina A (TocA) in zahoda toharščina ali toharščina B (TocB). TocA in TocB sta bila spoznana kot Indo-Europska jezika tipa Kentum.

TocA ali tudi turfanščina, se je govorila v območju Turfana in najdbe so pretežno verske narave. TocB ali tudi Kučanščina se je govorila do 9. stoletja po Kr. v območju Kuha. Napisi v TocB so iz verskega, trgovskega in vsakodnevnega življenja. Napisi TocA in TocB so omogočili hipotezo, da so v tisočletju pr. Kr. v Kitajskem Turkestalu govorili Proto-Toharščino. Kasnejša raziskovanje dobro ohranjenih mumij (1800 BC) v Tarimskem bazenu, ki imajo kavkaške značilnosti, pa so dale hipotezo, da pripadajo Toharcem. Vektorska analiza v glasovnostatističnem prostoru, razvita v tem prispevku, kaže, da imata TocA in TocB ureditev in razvoj verjetno neodvisno od drugih jezikov, opazne pa so skupne značilnosti med TocA, TocB in slovenčino, venetčino, kakor verjetno tudi z drugimi, tukaj ne upoštevanimi slovanskimi jeziki, pa tudi z oskijščino in latinščino. Za potrditev te hipoteze in boljši vektorski test v bodočnosti predvidevamo primerjavo več slovanskih, keltskih in uralsko-altajskih jezikov.

Introduction

The period between the end of the 19th and the beginning of the 20th century was particularly fruitful for archaeological discoveries in the Chinese Turkestan or Xinjiang [1] (cf. Fig. 1). It is at the beginning of this period the first discoveries of ancient cultures remains, of the underground canal system of the Turfan oasis, of the Bower's manuscript – the oldest known Sanskrit manuscript, of desiccated bodies and of the first Tocharian manuscripts. The archaeological discoveries in the Xinjiang or Tarim Basin were presented at the 12th International Congress of Orientalists in Rome on 1899 through the interventions of Hoernele, Klementz, Radloff and Sénart. This Congress can be considered the starting point of systematic cultural studies and further explorations of the Xinjiang.

63. Ji Xianlin, *Fragments of Tocharian A Maitreyasamiti-Nāṭaka* of the Xinjiang Museum, China, Trends in Linguistics, Studies and Monographs 113 Ed. Werner Winter, Mouton de Gruyter, Berlin, New York, 1998.
64. K. T. Schmidt, *THT 1540* in Instrumenta Tocharica, ed. M. Malzahn, Universität Verlag WINTER, Heidelberg, 2007.
65. A. Perdih, *Linguistic Analysis based on the Frequency of Sound Pairs and Triplets*, published in this publication.

Abstract

The study of the Tocharian language started at the end of the 19th century because of the archaeological discoveries in the Chinese Turkestan or Xinjiang presented at the 12th International Congress of Orientalists in Rome (1899) and successively made by the Russian (I – V, 1899 – 1915), British (I – III, 1900 – 1916), Japanese (I – III, 1902 – 1909), German (I – IV, 1902 – 1914) and French (I, 1906 – 1909) archaeological expeditions. Because of these expeditions now collections of Tocharian documents are preserved by institutions of the corresponding countries. From said documents two kinds of Tocharian has been identified, indicated as East Tocharian or Tocharian A (TocA) and West Tocharian or Tocharian B (TocB). Surprisingly, TocA and TocB have been recognized as Indo-European languages of type Kentum.

TocA, also indicated as Turfanian, was spoken in the region of Turfan. The documents in TocA are principally of religious nature. TocB, also indicated as Kuchean was spoken up to the 9th cen. AD in the region of Kucha. The documents in TocB are of religious, commercial and daily life nature. The existence of TocA and TocB brought to the hypothesis that in the millennium BC in the Chinese Turkestan a single Tocharian language or Proto-Tocharian was spoken. Because of the recent discovery in the Tarim Basin of well-preserved mummies (1800 BC) having Caucasian somatic characteristics have brought to the hypothesis that said mummies belonged to Tocharian peoples.

The vectorial formalism in the Alphabetic Statistic Distribution Space, developed in this paper, indicates that TocA and TocB had a formation and evolution rather independent from the other languages considered and that mutual influences existed mainly between TocA, TocB, Slovenian, Oscan and Latin. However, in order to confirm this hypothesis and to better test our vectorial formalism we plan to consider in the future more Slavic, Celtic and Uralic-Altaic languages.

Vinko Vodopivec

ZBIR MESAPSKIH NAPISOV, DELITEV, PREVOD IN SLOVAR

Ključne besede

Mesapci, Iliri, Slovani, Slovenci, Veneti, Etruščani, Reti, Stari Frigi, Galci, Stari Tračani, Latini, zgodovina, arheologija, jezikoslovje, narečja.

Key words

Messapian, Illyrian, Slavs, Slovenes, Venets, Etruscans, Rhaetians, Old Phrygian, Gauls, Old Thracian, Latins, history, archeologie, linguistic, dialects.

Abstract

COLLECTION OF MESSAPIAN TEXTS, PUNCTUATION, TRANSLATION AND VOCABULARY

Messapian inscriptions in Southeast of Apennine Peninsula are for that epoch quite extended with 303 understandable inscriptions, comprising 2345 words and 6507 letters. They are known for a long time and different more or less qualified people of different profession studied them. First of all there are reknown linguists who do not understand the inscriptions and, on the other hand, the people who understand these texts on Slavic bases. While in transliterations there are not big differences there are essential differences in understanding the inscriptions. Italian and German linguists by their own statements they do not understand them. As a rule they read in texts only names, what makes possible almost any explanation, while with fictitious names all texts even those completely not understood could be explained. Such readings can be treated only as working hypotheses, which are convincing rejected with comparisons of understanding on Slavic bases.

At successive treatment on giving hypotheses, analyses and results it happens that all Messapian texts can be understood on Slavic basis. Based on understanding of contents, good division of continuous inscriptions is obtained, which gives the base for a credible Messapian vocabulary. The Slovene language with its numerous dialects, as an archaic language, is an exceptional tool for studying the ancient Slavic texts. Its usefulness proved also in this case, so there is no need to use the reconstructed Old-Slavic. Collection of texts is sufficiently extended and documented by archaeology, language and time, to give feasible conclusions. More than 80 % of Messapian inscriptions reach excellent transliterations and more than 83 % reach excellent and very good translation. This confirms successful transliteration, reading, translation and vocabulary. Such results confirm ancient settlement on Adriatic shores with Slavic and Slovene language ancestors.

43. Slovenska narečja v vikipediji, http://sl.wikisource.org/wiki/Slovar_nare%C4%8Dnih_in_maj_znanih_besed.
44. Julien Cezar, *Les actions de l'Empereur ou de la royaute*, 17, Les Belles lettres. I, Paris 1932, 143; Glej: I Tomažič, *Slovenske korenine*, I Tomažič, Ljubljana 2003, 23.
45. J. Škulj, *Etruscans, Veneti and Slovenians – a genetic perspective*, Zbornik tretje mednarodne konference, Staroselci v Evropi, Jutro, Ljubljana 2005, 20 – 30.
46. R. Petrič, *Venetska teorija in izvor Slovenov*, Zbornik pete mednarodne konference Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2007, 65-85.
47. V. Vodopivec, *Statistična primerjava črk in besed*, Jezikovni temelji starejše slovenske etnogeneze, Jutro, Ljubljana 2010, 16-30.
48. L. Sever, *Iskal sem prednance*, Dokazi o starožitnosti Slovencev na Dolenjskem zahodu, L. Sever, Turjak 2003, 17.
49. O. Belchevsky, *Proto Slavic roots of the European languages were analyzed and confirmed with a new methodology, Principles of conceptual linguistics and their nature-based evolution*, Proceedings of eighth International Topical Conference, Origin of Europeans, Jutro, Ljubljana 2010, 7-28.
50. V. Vodopivec, *Novo razumevanje napisa Tell el Dabā*, Zbornik osme mednarodne konference, Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2010, 210-213.

Povzetek

Mesapski napisi na jugovzhodnem delu Apeninskega polotoka so že dolgo znani in za tiste čase dokaj obsežni, saj obsegajo 303 razumljene napise, ki vsebujejo 2340 besed in 6507 črk. Obdelovali so jih bolj ali manj usposobljeni ljudje različnih strok. Predvsem so to priznani jezikoslovci, ki napisov ne razumejo in slovenski raziskovalci, ki razumejo napise na slovanskih osnovah. Medtem ko v samem prečrkovanju ni bistvenih razlik, pa so bistvene razlike pri razumevanju zapisanih besedil. Italijanski in nemški jezikoslovci po njihovih lastnih izjavah obravnavanih besedil ne razumejo. Praviloma berejo v napisih samo imena, kar omogoča skoraj poljubno razlago, saj se z imeni vedno lahko pokrije prav vsaka, tudi povsem neznana besedila. Tako branje lahko obravnavamo le kot možno delovno hipotezo, ki pa je prepričljivo ovržena s prevodi na slovanskih osnovah.

Po postopni obdelavi podani v delovnih hipotezah ter analizah in rezultatih je razvidno, da so vsi mesapski napisi razumljivi v slovanskem izrazju. Na podlagi razumevanja vsebine je bila možna dokaj ustrezna delitev deloma zveznega besedila, kar je podalo osnovo za pripravo mesapskega slovarja. Tudi tu se izkaže slovenščina kot izrazito arhaičen jezik in s svojimi številnimi narečji predstavlja izjemno orodje za proučevanje najstarejših slovanskih zapisov, saj ni bilo nobene potrebe po uporabi izrazov v praslovanščini. Nabor napisov je dovolj obsežen in arheološko, jezikovno in časovno dovolj dokumentiran, da omogoča podane zaključke. Več kot 80 % napisov dosega odlično prečrkovanje in več kot 83 % napisov dosega odlične in prav dobre prevode, kar omogoča nedvoumne rezultate in uspešno zaključeno delo prečrkovanja, branja, prevajanja in slovarja. Ti rezultati nedvoumno pričajo o predantični poselitvi obal Jadranskega morja s slovanskimi in slovenskimi jezikovnimi predniki.

Vinko Vodopivec

SISTEM RAZBIRANJA STARIH NAPISOV

Ključne besede

razbiranje, analize, zgodovina, jezikoslovje, izbira jezika, zemljepisna in dinastična imena, klinopisi, hieroglife, kretska pisava, protoindijska pisava, Linear A, Linear B, Veneti, Slovenci, Etruščani, Reti, Stari Frigi, Stari Trakijci, Mesapci

Key words

deciphering, analysis, history, linguistic, chose of language, geographical and dynastic names, cuneiform, hieroglyphs, Cretan writing, Proto- Indian writing, Linear A, Linear B, Veneti, Slovene, Etruscan, Rhaeti, Old Phrygian, Old Thracian, Messapic

Abstract

SYSTEM OF DECIPHERMENT OF OLD INSCRIPTIONS

Deciphering of old inscriptions is clearly divided to substantial fields important to their understanding. Description of single frequency analyses, which are essentially for treating of ancient inscriptions are omitted, while they are well presented in quoted literature. Basic terms for deciphering of ancient inscriptions and for their different characteristics are given. These are first of all different frequency analyses and suitable choose of language of understanding, where known data especially of history and linguistic for deciphering inscription have to be taking into account. At know signs the good knowledge of language and its dialects is enough, but by unknown signs the supporting points such as geographical names, names of known dynasties names of important kings etc are necessary.

Uvod

Veliko jezikoslovcev in ljubiteljev se je na različne načine spoprijelo z razbiranjem raznih skupin starih napisov. Načine razbiranja so največkrat sproti prilagojevali na osnovi že ugotovljenih značilnosti posameznih vrst napisov. Uporabljali so dotedaj znane načine jezikovne analize, marsikdaj pa so ubrali tudi povsem nove poti, ki so jim sicer poredko a vsaj včasih omogočile globlji vpogled v dotedaj nerazumljive napis. O posameznih razbiranjih je veliko literature avtorjev posameznih razbiranj, pa tudi preglednih del, ki povzemajo njihove načine razbiranja in razumevanja. Namen prispevka je osvetiliti značilna prizadevanja različnih raziskovalcev pri razbiranju starih napisov in ne navajanje literature, zato podajam le tri pregledna dela, ki zajemajo tajnopravje in razbiranje, predvsem pa različne poti do razumevanja predantičnih napisov v neznanih črkovnih, zlogovnih in sestavljenih znakih in pisavah [1-3]. Pričujoči članek naj pokaže sistematično reševanje prečrkovanja oziroma ugotavljanja uporabljenih glasov, delitev zvezno pisane besedila in razumevanja različnih skupin predantičnih napisov.

33. G. B. Pellegrini, A. L. Prosdocimi, *La lingua Venetica*, Instituto di glottologia dell'università di Padova, Circolo linguistico Fiorentino, Padova 1967, 2. del, 261-280.
34. M. Lejeune, *Manuel de la langue Vénète*, Indogermanische bibliothek, Carl Winter, Universitätverlag, Heidelberg 1974, 316-341.
35. S. Schumacher, *Die Rätischen Inschriften*, Geschichte und heutiger Stand der Forschung, 2. erweiterte Auflage, Archaeolingua, Innsbrucker Beiträge zur Kulturwissenschaft, Sonderheft 121, Innsbruck 2004.
36. C. Brixhe, M. Lejeune, *Corpus des Inscriptions Paléo-Phrygiennes Éditions Recherche sur les Civilisations*, Paris 1984, 283-289.
37. H. Krahe, *Die Sprache der Illirier*, Zweiter Teil, C. de Simone, *Die messaischen Inschriften und ihre Chronologie*, J. Unterman, *Die messapischen Personnamen*, Otto Harrassowitz, Wiesbaden 1964.
38. V. Vodopivec, *Stopnja narečnosti venetskih, retijskih in starofrigijskih napisov*, Jezikovni temelji starejše slovenske etnogeneze, Jutro, Ljubljana 2010, 31-46.
39. M. Ventris, J. Chadwick, *Documents in Mycenaean Greek*, 1956, Second edition Cambridge 1974.
40. M. Ventris, *Work notes on Minoan language research and other unedited papers*, Edizioni dell'Ateneo, Roma 1988.
41. P. Serafimov, G. Tomezzoli, *Evidence for the Early Slavic Presence on the Island of Crete During the Minoan Period, New Reading of the Linear A Script on the Golden Ring from Mavro Spelio*, Proceeding of the First International Congress, Pre-Cyrillic Slavic Writing and Pre-Christian Slavic Culture, St. Petersburg 2008, 321-330.
42. P. Serafimov, A. Perdih, *Translation of the Linear A Tablet HT 13 from Crete*, Zbornik sedme mednarodne konference Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2010, 58-73.
43. A. Perdih, V. Vodopivec, *Posebni znaki v starofrigijskih napisih*, Zbornik osme mednarodne konference, Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2010, 139-152.
44. *Klinopis*, Wikipedia, <http://sl.wikipedia.org/wiki/Klinopis>.
45. *Hamurabijev zakonik*, zbirka.si, <http://www.zbirka.si/hamurabijev-zakonik/>.
46. *Klinopis*, <http://www.delo.si/clanek/o236542>.
47. R. Pešić, *I accuse the silence*, Denial plot how to help Europe, Lectures and notes 1982 – 1992, Pešić i sinovi, Beograd 2001, 23-24.
48. J. F. Champollion, *Précis du système hiéroglyphique des anciens Égyptiens*, Paris 1824.
49. T. Boshevski, A. Tentov, *Tracing the script and the language of the ancient Macedonians*, Zbornik pete mernarodne konference, Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2007, 43-64.
50. V. Vodopivec, *Staroegiptovski napis v venetski pisavi*, Starejša slovenska etnogeneza, Jutro, Ljubljana 2010, 379-381.

Povzetek

Razbiranje starih napisov je pregledno razdeljeno na bistvena področja pomembna za njihovo razumevanje. Izpuščeni so opisi posameznih analiz pogostosti, ki so nujne za obravavo starih napisov, so pa dovolj dobro opredeljene v ustrezeni literaturi. Podani so onovni pogoji za razbiranje pri različnih pisavah in različnih značilnostih obravnavanih starih napisov. To so predvsem različne analize pogostosti in ustrezna izbira jezika razumevanja, ki mora upoštevati znane, zlasti zgodovinske in jezikovne značilnosti obravnavanih napisov. Pri znanih znakih je dovolj znanje jezika razumevanja v njegovih narečij in besedna analiza, pri neznanih znakih pa so nujne oporne točke kot so zemljepisna imena, imena znanih dinastij, imena znanih kraljev itd.

Marjan Ivan Moškon

SLOVENI

Abstract

SLOVENI

According to the best of our knowledge of ancient sources it can be reasonably assumed that the most probable ancestors of modern Slovenes and Slovaks were former indigenous Sloveni – Sclavenes. In the Balkans, the Turkish and the Sarmatian newcomers mixed with them as late as in the seventh century AD and gradually took over their language. This way developed present South Slavs. This knowledge rebuts unrealistic German theories of mass migration and establishment of the so-called "Alpine Slavs" – ancestors of the present Slovenes in the sixth century AD.

Almost all European nations have a name for the "early Slavs" similar to the Latin record Sclavi for people who lived between the Baltic Sea and the Carpathians. In 30 European countries do not know the term "Slovani", as a general term for Slavic nations. They use the name with the Slav- in the first syllable (Slav-s, Slav-i, Slaw-en, Slave-es, Szlav-ok, Slav-lar, Eslav-os, Слав-јање and the like). On this basis, is also created the concept Panslavism (not Panslovanism!). The artificially forged form Slovani use only few Slavic nations.

For Slovenes is consistent a form with Sloven- in the first two syllables (Sloven-i, Sloven-en, Sloven-es, Sloven-e, Szlovén-ek, Sloveen-it, Sloven-ar, Sloven-ler, Sloven-ci, Esloven-o, Словен-цы and the like). Exceptions to confirm the rule, are the Serbian, Montenegrin and Macedonian language using the forms Sloveni respectively Slovenite for the Slavs, and Croatian form Slaveni, most likely taken from original Sclavenes. From present contribution follows that description Sloveni (from Sclavenes) belongs only to ancestors of today's Slovenes and Slovaks. Similarly speaking neighboring tribes (now Slavs / »Slovani«) had in antiquity completely different names.

O Slovenih

Zdi se, da mlajše slovensko zgodovinopisje, znanstvena književnost in časnikarji skoraj dosledno tajijo eno od pomembnih poimenovanj prednikov slovenskega naroda – Slovene. Nedvomno je to posledica panslavizma, ko so v prvi polovici 19. stoletja vpeljali pojmom Slovanov [1] saj so pred tem slovenski pisci (P. Trubar, A. Vramec, S. Küzmič, J. Košič in drugi) za naše ljudi pogosto uporabljali ime Sloveni, ugledni starejši zgodovinarji (M. Kos, B. Grafenauer, J. Kos in drugi) pa tudi za naše davne prednike.

Milko Kos, po mnenju Boga Grafenauerja sredi 20. stoletja vodilni slovenski zgodovinar [2], pri pisanju o prihodu pod Vzhodne Alpe v svoji Zgodovini Slovencev [3] izrecno uporablja obliko Sloveni, ki naj bi se razvila iz Slovjene (vednini Slovjenin), že v najstarejših pisanih virih označenih tudi kot Sclaveni. Če kdo trdi, da je Kos s Sloveni

30. F. S. Finžgar: *Pod svobodnim soncem*, Dom in svet – v podlistkih od 1906 do 1907, v Ljubljani.
31. *Helmolts Weltgeschichte*, 5. zvezek, Bibliographisches Institut, Leipzig und Wien 1900 (1899-1907), 279.
32. Enciklopedija Slovenije, snopič 13, Š-T, geslo Špeter, Mladinska knjiga, Ljubljana 1999, 108.
33. Ilustrirana zgodovina Slovencev, poglavje Ime, Mladinska knjiga, Ljubljana 1999, 15.
34. Slovenska Wikipedija, geslo Akanje, 14. oktobra 2010, in angleška Wikipedia, geslo *Slavic peoples*, B. P. Lozinski: The Name Slav, 1. januarja 2010;
35. T. Sulimirski: *Zaboravljeni Sarmati*, zbornik Isčezele civilizacije, Thames and Hudson, London 1964, prevod Izdavački zavod »Jugoslavija«, Beograd, 1965, 298.
36. Bolgarska Wikipedija, geslo Българи, podpoglavlje: Произход и пovezava на Образуване на българската народност
37. M. I. Moškon: *Kritika poimenovanj*, Sobotna priloga Dela, Prejeli smo, 30. aprila 2010.
38. B. J. Hriboshek: *O imenu Slovani*, revija SRP, 2007/2, *Publikacije edicije, Pogum Revije SRP na spletu* www.revijasrp.si.
39. B. Pahor v intervjuju za Sobotno prilogo Dela, 18. septembra 2010.
40. Sclabonia Portal, rubrika Dejiny, prispevek Omyly, 4. maj 2011, <http://sclabonia.sk/>.

Povzetek

Vsaj po znanih virih lahko sklepamo, da so najbolj verjetni predniki današnjih Slovencev in Slovakov nekdanji staroselski Sloveni – Sklaveni, ter da so se na Balkanu sarmatski in turški prišleki pomešali medenje šele v 7. stoletju ter postopoma prevzeli njihov jezik. Tako so se razvili današnji Južni Slovani, kar pa pomeni temeljito prevetritev nestvarne nemške teorije o množični selitvi Slovanov in naselitvi tkim. »Alpskih Slovanov« – prednikov današnjih Slovencev v naše kraje v 6. stoletju.

Domala vsi evropski narodi so ime za »zgodnje Slovane« povzeli na način, podoben latinskem zapisu *sclavi* za ljudstva, ki so verjetno živelaa med Baltskim morjem in Karpati. Izraza »Slovani« v 30 evropskih državah sploh ne poznajo, saj uporabljajo za današnje pripadnike tkim. slovanskih narodov imenovanje s Slav- v prvem zlogu (Slav-s, Slav-i, Slav-en, Slav-es, Szlav-ok, Slav-lar, Eslav-os, Слав-яне in podobno). Na tej podlagi je nastal tudi pojem *panslavizem* (in ne panslovanizem!). Umetno skovano obliko *Slovani* razen Slovencev uporabljajo samo širje omembe vredni vzhodnoevropski narodi.

Za Slovence pa dosledno velja oblika s Sloven- v prvih dveh zlogih (Sloven-i, Slowen-en, Sloven-es, Sloven-e, Szlovén-ek, Sloveen-it, Sloven-ar, Sloven-ler, Sloven-ci, Esloven-o, Словен-цы in podobno). Izjeme, ki potrjujejo pravilo, sta srbsko-črnogorski in makedonski jezik z oblikama Sloveni oz. Slovenite za Slovane, ter hrvaška oblika Slaveni, najverjetneje povzeta po izvirnih Sklavenih. Iz prispevka sledi, da poimenovanje Sloveni (iz Sklaveni) pripada samo prednikom današnjih Slovencev in Slovakov, morebiti podobno govoreča sosednja pleme (zdaj Slavi/»Slovani«) pa so imela takrat povsem druga imena.

Vinko Vodopivec

PRIMERJAVA OBRAVNAV NOVILARA STELE

Ključne besede

Piceni, Etruščani, Veneti, Mesapci, Reti, Slovenci, Latini, Novilara, zgodovina, arheologija, jezikoslovje

Key words

Picene, Etruscan, Veneti, Messapic, Rhaeti, Slovene, Latin, Novilara, history, archaeologie, linguistic

Abstract

COMPARISON OF DECIPHERMENTS OF NOVILLARA STELE

Novillara inscription from 6th century BC on smooth sandstone is in Picene language and because of it's exceptionality it gave rise to much interest by historical linguists while officially it is still considered to be undeciphered. On the front side there is a lavishly illustrated inscription whereas on the back there is picture that could explain the contents of the inscriptin.

In the surrounding of Picene there are ancient inscriptions which can be understood in Slavic languages and also in this case such understanding gave suitable results. Horak's Czech translation based on somewhat different transliterations but it reaches the understanding demands. Use of Slovene gave rise to good results and decipherment and confirms Slovene language as a useful tool for decipherment of ancient Slavic inscriptions.

Uvod

Staroselci tega območja so poseljevali tudi celotno območje severnega Jadranu, ki je bilo med zadnjo poledenitvijo nižje za 100 metrov in je bilo kopno do Zadra. Apenini pa so ločevali vzhodni in zahodni del poselitev Apeninskega polotoka, saj je bila tam stalna poledenitev do višine 1200 [1].

Po otoplitvi v obdobju od 15. do 10. tisočletja pred sedanostjo je bilo takratno kopno do Zadra poplavljeno za 60 metrov višine, zato je bilo kopno le še v severnem Jadranu brez globljega Kvarnerskega zaliva. Tako stanje je trajalo okoli 1000 let, ko se je morje zelo hitro, v obdobju okoli 1000 let, dvignilo na sedanjo raven zaradi dotoka iz Atlantskega oceana. Dotedanjo skupno poselitev je dvig gladine razdelil na dvoje, vendar sta poselitevi obeh strani Jadranskega morja zadržali veliko skupnih značilnosti [2-3].

Možna bi bila zgodovinska in jezikovna podobnost z mesapskimi napisimi, ki so jih našli na jugovzhodnem delu Apeninskega polotoka in naj bi jih napisala ljudstva, ki so se priselila (ali so morda kar ostala) z druge strani Jadranskega morja. V arheologiji to

Vinko Vodopivec

PRIMERJAVA RAZUMEVANJ MESAPSKIH NAPISOV

Ključne besede

Mesapci, Iliri, Slovani, Slovenci, Veneti, Etruščani, Reti, Stari Frigi, Stari Tračani, Galci, Latini, zgodovina, arheologija, jezikoslovje, narečja.

Key words

Messapian, Illyrian, Slavs, Slovenes, Venets, Etruscans, Rhaetians, Old Phrygian, Old Thracian, Gauls, Latins, history, archeaologie, linguistic, dialects.

Abstract

COMPARISON OF UNDERSTANDING OF MESAPIC INSCRIPTION

Messapic inscriptions on shore of Adriatic Sea, Southeast of Apennine Peninsula are quite extensive with 346 more or less preserved inscriptions. Dating of these inscriptions extend from 6th to 1st century BC, when they are exchanged with Latin. Linguists transliterated these inscriptions but they read only names as in other ancient inscriptions understanding in Slavic languages. Six inscriptions are treated by M. Bor and his transliterations and translations are compared with authors treating and both translations confirm understanding in Slovene, which with its language archaism and with numerous and different dialects once more demonstrate, as a good tool also for deciphering of Messapic inscriptions.

Uvod

Mesapske napise so našli na jugovzhodnem delu Apeninskega polotoka in naj bi jih napisala ljudstva, ki so se priselila z druge strani Jadranskega morja. V arheologiji to hipotezo podpirajo podobnosti v keramičnih in kovinskih predmetih na obeh straneh Jadranu. S stališča jezikoslovja pa povezava med mesapščino in ilirščino ni zanesljivo dokazana in v celoti sloni na podobnosti osebnih in krajevnih imen [1-2].

Verjetneje pa so Mesapci ostanek ledenodobnega prebivastva, ki poseljevalo obe strani Jadranu in tedanje kopno do Zadra, ki pa je bilo ob koncu ledene dobe poplavljeno in prejšnje enotno ljudstvo se je razdelilo. Tako možnost nakazujejo klimatske razmere na koncu ledene dobe in višina Sredozemskega morja, ki se je v ledeni dobi znižala za 100 m, ob otoplitvi pa se je povisala na prejšnjo raven in poplavila obsežna območja. Največ poplavljene zemlje je bilo ravno v Jadranskem morju [3].

Mesapski napisi so dokaj obsežni, saj obsegajo 346 bolj ali manj ohranjenih napisov, od katerih jih je kar nekaj izgubljenih in so ohranjene le njihove slike ali prerisi. Časovno zajemajo obdobje od 6. do 1. stoletja pr. Kr., ko jih zamenjujejo latinski napisi [1-2].

13. V. Vodopivec, *Slovar Mesapskega jezika*, še neobjavljeno, Razbiranje ilirskih jezikov, Jutro, Ljubljana 2011.
14. V. Vodopivec, *Nekaj galskih napisov*, Zbornik pete mednarodne konference, Izvor Evropejcev, Jutro, Ljubljana 2007, 155-177.
15. V. Vodopivec, *Nabor venetskih napisov, delitev, prevod in slovar*, Zbornik četrte mednarodne konference Evropski staroselci, Jutro, Ljubljana 2006, 118-144.
16. V. Vodopivec, *Katalog venetskih napisov, besed in prevodov*, Jezikovni temelji starejše slovenske etnogeneze, Jutro, Ljubljana 2010, 80-175.
17. V. Vodopivec, *Slovar venetskih besed*, Jezikovni temelji starejše slovenske etnogeneze, Jutro, Ljubljana 2010, 176-204.
18. O. Belchevsky, *Proto Slavic roots of the European languages were analyzed and confirmed with a new methodology, Principles of conceptual linguistics and their nature-based evolution*, Proceedings of eighth International Topical Conference, Origin of Europeans, Jutro, Ljubljana 2010, 7-28.

Povzetek

Mesapski napisi na obali Jadranskega morja, na jugovzhodnem delu Apeninskega polotoka so dokaj obsežni, saj obsegajo 346 bolj ali manj ohranjenih napisov. Časovno zajemajo obdobje od 6. do 1. stoletja pr. Kr., ko jih zamenjujejo latinski napisi. Jezikoslovci so prečrkovali te napise, v napisih pa berejo predvsem imena tako kot v drugih predantičnih napisih, ki so razumljivi v slovanskih jezikih. Šest napisov je o bravnaval tudi M. Bor in njegovo prečrkovanje in razumevanje je primerjano z avtorjevim delom in oba primerjana prevoda potrjujeta razumevanje v slovenščini, ki se je z jezikovno arhaičnostjo in s svojimi številnimi in različnimi narečji izkazala kot dobro orodje tudi za razumevanje mesapskih napisov.

Eric Tomas de Saint-Maur

PREDSTAVITEV KNJIGICE THOMASA JARITZA

Abstract

PRESENTATION OF THE BOOKLET OF THOMAS JARITZ

The booklet of Thomas Jaritz – Tomaž Jarič, about the fact that the majority of inhabitants of German lander are possessing Slavic roots, was concealed. The writer stresses: Each mistake is a shame for humanity. The one who loves the people, hates their mistakes and makes any effort to correct them. Storms clean the air and from combat of minds the truth arises. Into such combat goes my performing, that follows and without regrets should it sink, if it cannot stand such fire proofing. History is like a second Sun on the Earth, it enlightens actions and destiny of nations, but life without any history is better, than a life with history, which is lacking the truth. The truth, which suits the God, does not hurt anybody and my performing bears not a trace of an intention to hurt generous German people, who are worthy of all respect. To bring closer these two big nations and lay between them the nice ribbon of mutual regard and love, this is the intention of my tiny writing.

Spremna beseda prevajalca

Ko sem prebirajoč Bleiweisove „Kmečke in rokodelske novice“ iz XIX. stoletja, naletel na vest o pričajoči knjigici, sem se je polotil iskat. Najprej sem iskal po avstrijskih knjižnicah, mestnih, pokrajinskih, deželnih itd. Ko nisem našel ničesar, sem pričel iskat po Nemčiji, nato po vsem spletu ter končno našel v neki kanadski knjižnici le zbirko koroških pesmi Thomasa Jaritza, v nemškem jeziku. To me je utrdilo v prepričanju, da je omenjeni junak res živel, kajti ob vsem neuspešnem iskanju sem pričel dvomiti, da je sploh kdaj obstajal. To pa je bilo tudi vse – in premalo. Nato sem v iskanje vključil še poklicnega knjižničarskega vodiča, z več kot 30 letnimi poklicnimi izkušnjami. A tudi on ni našel ničesar, razen omenjene zbirke pesmi. Pri osebnem pogovoru, je omenil še zadnjo edino teoretično možnost, kakor je dejal: Pogledati v ročni kartotečni seznam starih knjig v NUK-u, ki še ni na spletu. In prav tam sem jo našel, potem ko sem prebrskal vse knjižnice, ki so na spletu. Davni darovalec, vrlji g. Ivan Terhav jo je bil podaril, verjetno ob ustanovitvi knjižnice.

Thomas Jaritz, ki je bil napisal gornjo knjigico je v avstrijskih in nemških knjižnicah popolnoma neznan. Ko sem knjižico končno našel in prebral, mi je postal vzrok za neobstojnost zgodovinarja Thomasa Jaritza popolnoma jasen. Tudi vam bo, ko boste prebrali ta droben zapis, ki je vreden, da ga podrobno preštudirajo naši zgodovinarji in jezikoslovci.

zgodovinski pomen. Silne množice Keltov (Gauli), ki naj bi po zahodnih zgodovinarjih 19. stoletja v drugi polovici prvega tisočletja pred našim štetjem preplavile domala vso Evropo, se ob resnem proučevanju njihove naselitve kar nekam porazgubijo. Kelti naj bi na današnje slovensko ozemlje prišli in odšli v razmeroma majhnih skupinah, kot etnična skupnost pa naj bi se zadržali manj kot osem desetletij. Kelti niso ime ljudstva, ampak ime za kulturni in vojaški pojav z razmeroma skromnim vplivom na našem sedanjem ozemlju.

Zato je bilo treba v zadnjih desetletjih res pestro množico nekdanjih plemen v Srednji Evropi z balkanskim polotokom vred na novo raziskati in opisati. Čeprav je to delo še precej v povojih, se drugačna predstava o plemenih v pozrem starem in zgodnjem srednjem veku že bolj razločno izrisuje. Predvsem je treba ločiti staroselce in tuje zavojevalce ter raziskati njihov medsebojni odnos, zlasti kar zadeva jezikovne, kulturne in verske vplive.

Ko se sprijaznimo z dejstvi, da Iliri in Kelti niso tako pomembni, kot jih je stroka predstavljalna do nedavna, in ko ta stroka ugotavlja, da se staroselska ljudstva več tisoč let niso spremenjala, ter da so bila istega rodu, postane vprašanje, kakšen jezik so ta plemena govorila, nadvse pomembno. Najpreprosteje: sklavenski. Dokler učenjaki ne dokažejo kaj bolj sprejemljivega, je ta domneva najbolj verjetna.

Pavel Serafimov, Giancarlo Tomezzoli

EVIDENCE FOR EARLY SLAVIC PRESENCE IN MINOAN CRETE

New Reading of the Linear A Inscription on the Golden Signet Ring of Mavro Spelio

This article is the revision of a previous article presented at the First International Congress: Pre-Cyrillic Slavic Writings and Pre-Christian Slavic Culture, Leningradski State University, St. Petersburg – Pushkin Town, 12-14 May 2008.

Povzetek

DOKAZ O ZGODNJI SLOVANSKI PRISOTNOSTI NA MINOJSKI KRETI
Novo branje napisa na zlatem pečatnem prstanu v pisavi Linear A
iz kraja Mavro Spelio

Teorija paleolitske kontinuitete ne določa natančno, kje so bila v antiki, področja Jugovzhodne Evrope dejansko poseljena s Slovani. Zato so včasih presenetljiva spoznanja, da napisi, imena plemen, krajevna in vodna imena pripisana drugim kulturam na območjih, ki niso tradicionalno priznana Slovanom, dejansko ohranjajo dokaze o starih slovanskih izvorih. Več pomembnih in različnih dejstev kaže slovansko prisotnost na Kreti v 2. tisočletju pr. Kr. Navedenim dejstvom moramo dodati raziskavo napisa na zlatem pečatnem prstanu, najdenem v grobnici IX E. 1 pokopališča Mavro Spelio, v bližini Knossosa na Kreti. Leta 1963 je Georgiev prevedel napis s pomočjo podobnosti s Hetitskim jezikom, vendar se njegovo prečrkovanje in prevod ne zdita posebej verjetna. Še novejši poskus prevoda napisa je podal Woudhuizen, kar predstavlja izboljšanje razlage Consanija. Besede napisa na zlatem pečatnem prstanu Mavro Spelio v pisavi Linear A se zdi, da imajo pomen v jeziku, slovanskih Minojskih ljudstev. Zanimivo je, da v napisu, čeprav je star približno 3500-4000 let, vse besede ustrezajo celo besedam v sedanjih slovanskih jezikih. Naša prečrkovanje in prevod potrjujeta te ugotovitve in odpirata nove poglede na antično zgodovino tega območja.

Introduction

In his paper [1], p. 134, about the Paleolithic Continuity Theory (PCT), M. Alinei sets out that the thesis of the so called late arrival of Slavs in Europe is totally absurd and “must be replaced by the scenario of Slavic continuity from Palaeolithic, and the demographic growth and geographic expansion of the Slavs can be explained, much more realistically, by the extraordinary success, continuity and stability of the Neolithic cultures of South-Eastern Europe”. However, the PCT theory does not state precisely which areas of South-Eastern Europe or outside were actually settled by the Slavs in the antiquity. Thus, it is sometime surprising to recognise that artefacts with inscriptions